

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 3715010360
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3715010360.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 24. januára 2018 s verejným vyhlásením tohto rozsudku v trestnej veci obvineného C. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 01. augusta 2016, sp. zn. 23 To 46/2016, po zistení dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., na podklade § 382a Tr. por., takto

rozhodol:

I.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 01. augusta 2016, sp. zn. 23 To 46/2016, a konaním, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 317 ods. 1, 319 Tr. por., § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v neprospech obvineného C. U..

Napadnuté uznesenie krajského súdu sa z r u š u j e .

Z r u š u j e sa aj rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica z 19. apríla 2016, sp. zn. 2 T 192/2015.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Považská Bystrica sa p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného C. U., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom D. R., A. XXXX/XXX, okres D. R., t. č. od 15.04.2015 vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, b e r i e d o v ä z b y z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá

začína plynúť 24. januára 2018, a to okamihom prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 19. apríla 2016, sp. zn. 2 T 192/2015, bol obvinený C. U. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. c/, písm. /, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.03.2004, sp. zn. 1 T 216/2003, právoplatným 30.03.2004 bol odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. účinného do 1.1.2006 a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 26 mesiacov,

potom, čo si v nezistenom čase, na nezistenom mieste a nezisteným spôsobom neoprávnene zadovážil biely kryštalický prášok, ktorý prechovával v plastovej injekčnej striekačke, po predchádzajúcom telefonickom dohovore s M. D., dňa 15.4.2005 (opravným uznesením z 18.11.2016, právoplatným 10.12.2016, zmenený na 15.4.2015) v čase pred 10.55 hod. v priestoroch osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat ev. č. D. XXX R. v Považskej Bystrici, počas jazdy od sídliska Lánska na ul. Mládežnícku, neoprávnene predal M. D. za sumu 20,- Eur, biely kryštalický prášok, ktorý obžalovaný C. U. odsypal z injekčnej striekačky do papierovej skladačky, po čom boli príslušníkmi polície zadržaní na Mládežníckej ulici v Považskej Bystrici a pri prehliadke priestorov osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, ev. č. D. XXX R., dňa 15.04.2015 v čase od 10.55 hod. do 11.20 hod. boli príslušníkmi polície zaistené

- na zemi pod sedadlom vodiča M. D. papierová skladačka s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorú do papierovej skladačky odsypal obžalovaný C. U. z plastovej injekčnej striekačky, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v papierovej skladačke sa nachádzal metamfetamín hydrochlorid o hmotnosti 0,096 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 78,6 %, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam na použitie,

- v priestore medzi prednými sedačkami plastová injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky, z ktorej predtým obžalovaný C. U. odsypal do papierovej skladačky pre M. D., pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v injekčnej striekačke sa nachádzal metamfetamín hydrochlorid o hmotnosti 1,310 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 78,9 %, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 26 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, v hodnote 91,70 Eur,

pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh, metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

teda neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a tento čin spáchal hoci už bol za taký čin odsúdený.

Za to bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., za použitia 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. odsúdený na trest 12 rokov odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 1 rok.

Odvolanie obvineného (v ktorom namietal porušenie práva na obhajobu z dôvodu, že mu nebolo umožnené v konaní pred súdom klásť otázky svedkom, najmä M. D., opakovane mu nebolo súdom umožnené nazrieť do súdneho spisu, súdom nebolo preukázané naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu, ktorý mu je kladený za vinu, nakoľko zaistená biela kryštalická látka z papierovej skladačky

nebola podrobená znaleckému skúmaniu, taký dôkaz nebol ani vykonaný, v napadnutom rozsudku nie je žiadna právna úvaha o tom, ako súd dospel k záveru, že v papierovej skladačke a v injekčnej striekačke boli množstvá psychotropnej látky v priemernej koncentrácii predstavujúcej 2, resp. 26 obvyklých jednorazových dávok, na hlavnom pojednávaní 19.04.2016 neboli čítané spisy uvedené v zápisnici o tomto úkone, nesprávnosť záveru súdu o stopách na injekčnej striekačke, byt v ktorom bola vykonaná prehliadka navštevoval za účelom opravy električky, užívali ho problémoví nájomníci, svedkovia L. a G. uviedli, že nemali vedomosť, že by predával drogy, uložený trest je nezákonný, lebo skutočnosť uvedená v skutkovej podstate trestného činu, nemôže sa na ňu prihliadať ako na prítiažujúcu okolnosť, čo prvostupňový súd nedodrжал, a tým ovplyvnil výšku uloženého trestu v jeho neprospech) Krajský súd v Trenčíne uznesením z 01. augusta 2016, sp. zn. 23 To 46/2016, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Uznesenie krajského súdu včas, 26. septembra 2016 prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Súkeníka (plnomocenstvo z 03.08.2016) napadol dovolaním obvinený C. U., v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vidí v tom, že prvostupňový súd mu opakovane neumožnil nazrieť do spisu v zmysle § 69 ods. 1, ods. 3 Tr. por., hoci o to písomne s dostatočným časovým predstihom požiadal vždy pred hlavnými pojednávaniami v dňoch 18.2., 10.3. a 19.4.2016. V tej súvislosti poukázal na garanciu tohto práva aj podľa článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 3 písm. b/, písm. c/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj na Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 41/2001 z 12.7.2001, III. ÚS 163/2003 z 25.2.2004. Porušenie tohto práva, ktoré zákon priznáva samostatne obhajcovi i obvinenému nenapravil ani odvolací súd, hoci sa toho domáhal v odvolaní. Za zásadné porušenie tohto práva na obhajobu považuje aj to, že obsahové náležitosti odôvodnenia ním napadnutých rozhodnutí (prvostupňový súd vôbec neuviedol na základe akých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, mal preukázané, že biela kryštalická látka z papierovej skladačky predstavuje metamfetamín hydrochlorid o hmotnosti 0,096 g s priemernou koncentraciou účinnej látky 78,6 % zodpovedajúca najmenej dvom obvyklým jednorazovým dávkam, pričom znalec pplk. Pharm Dr. Jiří Zapletal uviedol, že predmetom znaleckého skúmania nebola táto látka, keďže zadávateľ o to nepožiadaval. Napadnuté rozhodnutia preto nespĺňajú požiadavky v zmysle § 168 ods. 1 a § 176 ods. 2 Tr. por. Tým došlo aj k nerešpektovaniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd v Bratislave v uznesení z 5.5.2016, sp. zn. 4 To 44/2016, pritom uviedol, že pojem jednorazová dávka drogy je pojmom právnym, a preto KEÚ PZ Bratislava nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku drogy a ani stanovovať množstvo, ktoré by malo tvoriť jednorazovú dávku konkrétnej drogy. Odvolací súd túto nesprávnosť nenapravil. Obvinený v súvislosti s obsahovými náležitosťami odôvodnenia poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5.9.2012, sp. zn. 3 Tdo 64/2011, ktoré preukazuje porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., vzhľadom na ustanovenie § 567j ods. 7 Tr. por. v znení účinnom do 31.08.2011.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. poukázal na ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por. s tým, že dôkaz o bielej kryštalickej látke z papierovej skladačky bol vykonaný nezákonne, pretože v znaleckom posudku KEÚ PZ - PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788 zo 6.5.2015 sa táto látka znaleckému skúmaniu nebola podrobená, čo potvrdil znalec vo výsluchu pred súdom. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.4.2016 vyplýva, že na čl. 222 spisu je zápisnica o predbežnom zaistení, v skutočnosti ide o predbežné vyjadrenie pod č. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1786 z 15.4.2015, ktoré bolo spracované pre trestné konanie vedené na OR PZ Považská Bystrica pod ČVS: ORP-221/1-VYS-PB-2015 (trestné stíhanie voči M. D.), trestné stíhanie obvineného C. U. bolo vedené na Krajskom riaditeľstve PZ v Trenčíne pod ČVS: KRP-32/1-VYS-TN-2015. V ňom sa uvádza, že kompletné skúmanie v tejto veci bude realizované v rámci znaleckej činnosti, pričom interpretácia výsledkov v tomto predbežnom vyjadrení sa môže líšiť od interpretácie konečných výsledkov, uvedených v znaleckom posudku. Napadnutý rozsudok vychádza z dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom lebo predbežné vyjadrenie nebolo na hlavnom pojednávaní 19.4.2016 prečítané v zmysle § 269 Tr. por. vrátane pripojených spisov. Odvolací súd toto porušenie, ktoré bolo namietané v odvolaní nenapravil. Obhajca

pred každým hlavným pojednávaním 18.2., 25.2. a 19.4.2016 žiadal v súlade s § 44 ods. 5 Tr. por. o kópiu zápisnice z hlavného pojednávania, posledná z nich mu bola zaslaná až na urgenciu, oneskorene, čo namietal v odvolaní. Odvolací súd sa mal oboznámiť aj s obsahom zvukového záznamu z hlavného pojednávania, keď nastali pochybnosti o obsahu samotnej zápisnice, k tomu však zrejme nepristúpil, a preto sa nemohol náležite vysporiadať s jeho námietkami.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. ustálil na tvrdení, že zistený skutkový stav (na nezákonne získaných a vykonaných dôkazoch, ako je uvedené vyššie) bol nesprávne právne posúdený. Poukázal pritom na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zaručujú spravodlivý súdny proces, podstatou ktorého je aj spravodlivé rozhodnutie. Napadnutým rozsudkom bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Pri posudzovaní skutku (takmer totožný so skutkom, z ktorého bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica z 25.6.2015, sp. zn. 2 T 120/2015, právoplatný 6.8.2015, uznaný za vinného z prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený M. D.) uvedeného v rozsudku mal prvostupňový súd vychádzať z vykonaných dôkazov, a to najmä svedeckej výpovede M. D., ktorá mala byť usvedčujúcim dôkazom spoločne so znaleckým posudkom KEÚ PZ ČVS: PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788 zo 6.5.2015. Teda jeho vinu má ako usvedčujúci dôkaz preukazovať osoba, ktorá sa sama a dobrovoľne zúčastnila na skutku, ktorý mu je kladený za vinu, pričom psychotropné látky boli zadržané práve v jej aute. Vzhľadom na uvedené nemožno v tomto konaní svedeckú výpoveď M. D. využiť ako usvedčujúci dôkaz, nakoľko bol motivovaný, aby vypovedal v jeho neprospech. Ak by priznal, že zaistená plastová striekačka nachádzajúca sa v jeho aute v lakt'ovej opierke medzi sedadlami vodiča a spolujazdca s obsahom bielej kryštalickej látky - metamfetamín hydrochlorid o hmotnosti 1,310 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 78,9%, zodpovedajúce najmenej 26 obvykle jednorazovým dávkam, patrí jemu, bolo by jeho konanie kvalifikované podľa § 172 Tr. zák. a hrozil by mu prísnejší trest. Existuje totiž skupina dôkazov, ktoré jeho výpoveď spochybňujú a ním tvrdené skutočnosti vyvracajú, a to výpoveď obvineného a výpoveď svedka G. L.. Taktiež nemožno opomenúť tú skutočnosť, že svedok M. D. sa vyjadril, že obvinený mal pervitín odsypať do papierovej skladačky z plastovej striekačky zaistenej v lakt'ovej opierke jeho automobilu. V samotnej skutkovej vete rozsudku sa však uvádza, že tieto zaistené látky majú rôznu koncentráciu účinnej látky. Judikatúra ESLP (rozsudok ESLP zo 6.4.2000 vo veci Labita vs Taliansko) konštatuje, že použitie tzv. korunného svedka môže spôsobiť tiež zásah do práva na spravodlivé súdne konanie, pokiaľ v trestnom konaní existujú tiež dôkazy, ktoré výpoveď korunného svedka spochybňujú, pričom je potrebné vziať do úvahy tiež výhody aké svojou výpoveďou korunný svedok získal. Znalecký posudok KEÚ PZ PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788 zo 6.5.2015 a predbežné vyjadrenie PPZ_KEU-SL-EXP-2015/1786 z 15.4.2015 mali preukazovať jeho vinu. Okrem toho, že predbežné vyjadrenie považuje za nezákonný dôkaz, na ktorý nemožno prihliadať, k čomu sa už vyššie vyjadril, má za to, že prvostupňový súd tento dôkaz tiež posúdil nesprávne po právnej stránke v jeho neprospech. Obdobne aj znalecký posudok PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788 zo 6.5.2015 súd nesprávne právne posúdil. V rozsudku a uznesení absentuje právna úvaha súdu o počte obvyklých jednorazových dávok a o tom, či tieto sú spôsobilé ovplyvniť ľudskú psychiku, pretože ide o právny pojem, pričom súd len prevzal údaje uvedené v predbežnom vyjadrení a znaleckom posudku, bez toho, aby sa s týmito akýmkoľvek spôsobom vysporiadal, pričom tieto dôkazy nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.3.2016, sp. zn. 6 Tdo 66/2015.

Obvinený požiadal, aby dovolací súd v prípade, ak dovolaniu vyhovie, rozhodol v súlade s § 380 ods. 2 Tr. por. tak, že ho do väzby neberie. Pred odsúdením bol viac ako rok vo väzbe, a to najmä z dôvodu evidentných procesných pochybení zo strany súdu, na ktoré poukázal. Ďalšie trvanie väzby by bolo v rozpore s článkom 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia a rozsudkom vyslovil, že uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, z uplatnených dovolacích dôvodov, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 19, § 69 ods. 1, ods. 3, § 168 ods. 1, § 176 ods. 2, § 269, § 319 Tr. por. a § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/,

ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v neprospech obvineného. Zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, rozsudok okresného súdu ako aj všetky rozhodnutia nadväzujúce na tieto zrušené rozhodnutia, ak stratili podklad. Prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Podľa § 380 ods. 23 Tr. por. v spojení s § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvineného do väzby neberie.

Obvinený k vyjadreniu prokurátorky zo 14.10.2016 v podaní prostredníctvom obhajcu z 27.1.2017 (dovoleniu súdu doručené 31.1.2017) uviedol, že neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli spochybniť dôvodnosť jeho dovolania. Prokurátorka totiž poukazuje na skutočnosti uvedené v uznesení odvolacieho súdu. V plnom rozsahu sa pridrižiava argumentácie uvedenej v dovolaní.

Dovolanie obvineného bolo na vedomie zaslané prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, ktorá vo vyjadrení zo 14.10.2016 (doručené okresnému súdu 19.10.2016) uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s právnym a vecným posúdením odvolacích námietok Krajským súdom v Trenčíne Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré dôkazy považoval za relevantné, usvedčujúce páchatela a o ktoré oprel svoje rozhodnutie. Preto považuje rozsudok za dostatočne preskúmateľný. Poukázala na znenie § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. V priebehu prípravného konania ako aj hlavného pojednávania konaného na Okresnom súde Považská Bystrica boli vykonané dôkazy, na ktoré podrobne poukázala, vrátane znaleckého dokazovania. Keďže paralelné trestné stíhanie z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti sa viedlo samostatne proti obvinenému C. U. a už odsúdenému M. D., bol spis odsúdeného pripojený k spisu obvineného, v ktorého veci boli na hlavnom pojednávaní z tohto spisu oboznámené listinné dôkazy. Znaleckým posudkom KEÚ PZ Slovenská Lupča č.p. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788 vypracovaným v trestnej veci obvineného C. U. bola posúdená látka v 1 ks injekčnej striekačke so zataveným koncom. Znaleckým posudkom KEÚ PZ Slovenská Lupča č.p. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788, ako aj predbežným vyjadrením, vypracovanými v trestnej veci odsúdeného M. D.. Tento postup možno považovať za správne a toto nebolo žiadnym spôsobom v priebehu prípravného konania, ako aj hlavného pojednávania spochybnené ani vyvrátené zo strany obhajoby. Okresný i krajský súd sa stotožnil s ustálením množstva obvykle jednorázových dávok metamfetamínu na použitie, spôsobilého ovplyvniť psychiku človeka. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bol správne ustálený skutkový ako i právny záver, že obvinený C. U. naplnil skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 (zrejme omylom vynechaný odsek 1) písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/

Tr. zák. Aj krajský súd v rámci odvolacieho konania v uznesení o zamietnutí odvolania obvineného vyhodnotil postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. ako zákonný s konštatovaním, že pre náležité zistenie skutkového stavu veci okresný súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil, s poukazaním najmä na svedecké výpovede, prečítané znalecké posudky a oboznámené listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise ako aj oboznámené spisy. Vzhľadom na vyššie uvedené, pri konštatovaní, že dovolanie obvineného je nedôvodné, navrhla, aby dovolací súd uznesením na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci dovolanie obvineného C. U. odmietol.

Súd prvého stupňa v zmysle § 376 Tr. por. 05.01.2017 predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní veci zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. a/, písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.), spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 Tr. por., ani § 392 ods. 1 Tr. por.

Jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov je dovolanie (ôsma hlava Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z.), ktorého účelom je náprava najzávažnejších procesných a hmotnoprávných pochybení (§ 371 ods. 1 Tr. por.) v právoplatných súdnych rozhodnutiach. Ich mimoriadnosť spočíva aj v tom, že sa dotýkajú zásad stability a istoty právnych vzťahov. Možnosti úspešného podania dovolania s ohľadom na

striktne vymedzenie jeho dôvodnosti sú preto značne zúžené, a to aj z toho dôvodu, že dovolací súd je viazaný dôvodmi podaného dovolania (§ 385 Tr. por.). Navyše uplatnené dovolacie námietky musia byť vecne a právne podložené tak, aby aj skutočne, nielen formálne napĺňali dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dovolacie dôvody uvedené pod písm. a/ - písm. g/ ods. 1 tohto ustanovenia možno uplatniť iba vtedy, ak boli namietané najneskôr v odvolacom konaní a podľa písm. i/ ods. 1, ods. 3 tohto ustanovenia možno použiť iba za tej situácie, ak zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného. Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Pokiaľ ide o uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd), ako súd dovolací na neverejnom zasadnutí vykonanom v zmysle § 382a Tr. por. dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por., pretože tieto uplatnené dovolacie dôvody, obsahovo vymedzené dovolateľom, sú naplnené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd vo vzťahu k zásadnému porušeniu práva na obhajobu poukazuje na § 2 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom ... . Môže žiadať, aby bol vypočúvaný za účasti svojho obhajcu a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania ... . Má právo v konaní pred súdom vypočúvať svedkov, ktorých sám navrhol, alebo ktorých s jeho súhlasom navrhol obhajca, a klásť svedkom otázky. Obvinený môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu.

V zmysle § 34 ods. 5 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie. Poučenie sa obvinenému v prípade potreby primerane vysvetlí. Obvineného, ktorý bol zadržaný alebo zatknutý, je potrebné poučiť aj ..., o práve nazerať do spisov ... .

V zmysle § 44 ods. 2 Tr. por. obhajca je oprávnený už v prípravnom konaní robiť v mene obvineného návrhy, podávať v jeho mene žiadosti a opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona v konaní pred súdom úkonov, ktorých má právo zúčastniť sa obvinený, a vo vyšetrovaní alebo v skrátrenom vyšetrovaní úkonov podľa § 213 ods. 2 až 4.

V zmysle § 44 ods. 5 Tr. por. obhajca má právo vo všetkých štádiách trestného konania vyžiadať si vopred kópiu alebo rovnopis zápisnice o každom úkone trestného konania. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné mu vyhovieť; odmietnuť môžu len vtedy, ak to nie je z technických dôvodov možné; po odpadnutí technických prekážok sú povinné žiadosti obhajcu vyhovieť. Náklady spojené s vyhotovením kópie alebo rovnopisu je obhajca povinný štátu uhradiť.

V zmysle § 58 ods. 6 Tr. por. ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zápisnica rýchlopisným záznamom alebo použitím iného vhodného záznamového zariadenia, výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb sa zaznamenávajú v úplnom znení. Ak to nariadi predseda senátu, rýchlopisný záznam alebo záznam získaný použitím iného vhodného záznamového zariadenia sa bezodkladne prepíše do obyčajného písma a pripojí sa k súčasť zápisnice vyhotovovanej počas vykonávaného úkonu. Ak to nariadi predseda senátu sám alebo na žiadosť strany, vyhotoví sa ďalšia kópia záznamu. Náklady na vyhotovenie kópie záznamu hradí s výnimkou prokurátora ten, kto o kópiu

požiadal.

V zmysle § 61a Tr. por. hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie, sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom.

V zmysle § 69 ods. 1 Tr. por. obvinený, obhajca, poškodený a zúčastnená osoba, splnomocnenec, ustanovený opatrovník a v konaní pred súdom prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora majú právo nazeráť do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti spisu obsahujúcej údaje o totožnosti chráneného svedka, ohrozeného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a krycie údaje o totožnosti agenta, robiť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje trovy kópie spisov a ich častí;

V zmysle § 69 ods. 3 Tr. por. v konaní pred súdom nemožno odoprieť nazretie do spisov prokurátorovi, obvinenému a jeho obhajcovi, poškodenému, zúčastnenej osobe a ich splnomocnencom.

Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2 T 192/2014, je zrejmé, že vyššie citované ustanovenia neboli rešpektované, čo obvinený namietal už v odvolacom konaní a tiež v dovolaní.

V uvedenom spise obvinený navrhol, na základe výzvy prvostupňového súdu vykonať dokazovanie, okrem iného aj konfrontáciou medzi ním a svedkami G. L. a F. G. 20.10.2015, 12.2.2016 (čl. 292, 347), 23.10.2015 a 3.11.2015 (čl. 297, 303) zaobstaraním a oboznámením sa so spisom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2 T 120/2015, 26.10.2015 (čl. 302) konfrontáciu aj so svedkom M. D. (na čo obvinený poukázal aj v dovolaní), X.X. a 11.4.2016 (čl. 362, 372) podal žiadosti o nahliadnutie do spisu, v čom mu prvostupňový súd ani len v jednom prípade nevyhovela tieto návrhy obvineného ani neodmietol. Taktiež toto porušenie práva na obhajobu obvinený v odvolaní uplatnil.

Zo zvukového záznamu (CD) z hlavného pojednávania 19.4.2016 nevyplýva, že by boli za súhlasu procesných strán, okrem iného oboznámené listinné dôkazy, a to znalecké posudky (čl. 122 - 142, 192 - 202, 205 - 207), pripojené spisy (čl. 305), najmä spis, sp. zn. 2 T 120/2015 (prílohové spisy sú žurnalizované až na čl. 348,) a zápisnica o predbežnom zaistení (správne predbežné vyjadrenie na čl. 202 - 203). Tieto dôkazy sú však v zápisnici o hlavnom pojednávaní (čl. 376/2) z 19.4.2016 uvedené. Túto skutočnosť obvinený namietol v dovolaní, odvolací súd však v rozhodnutí poukázal na to, že tieto dôkazy boli vykonané, čo však obsah spisu nepotvrďuje.

Najvyšší súd za daného stavu konštatuje, že znalecké dokazovanie - najmä čítanie - oboznámenie s predbežným vyjadrením nebolo vykonané v súlade so zákonom, lebo vznikli závažné pochybnosti, či vôbec tieto dôkazy boli pred súdom vykonané. Stalo sa tak za situácie, keď predbežné vyjadrenie nebolo potvrdené znaleckým skúmaním, ako to zákon predpokladá a navyše vznikli aj pochybnosti, či toto predbežné opatrenie a znalecký posudok boli získané v prípravnom konaní zákonným spôsobom v trestnej veci obvineného.

Obvinený sa mal predmetného skutku dopustiť v súčinnosti z už právoplatne odsúdeným M. D., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie. Trestný spis odsúdeného mal byť pripojený k spisu obvineného, čo však obsah spisu, sp. zn. 2 T 192/2015, bez akýchkoľvek pochybností nepotvrďuje. Naopak preukazuje, že tento spis buď vôbec nebolo pripojený k spisu obvineného, resp. ak bol, na hlavnom pojednávaní nebol jeho obsah, vzťahujúci sa na obvineného oboznámený zákonom predpísaným spôsobom. Vylúčenie veci jedného, teraz už odsúdeného M. D. na samostatné konanie, malo viesť orgány činné v prípravnom konaní k vytvoreniu spisu obvineného C. U., v ktorom mali byť založené všetky dôkazy vzťahujúce sa ku konaniu tohto obvineného. Obsah spisu preukazuje, že do neho boli vložené aj dôkazy, ktoré k predmetnému konaniu obvineného nemajú súvis. To spôsobuje sťažnú orientáciu súdu pri prejednaní a rozhodovaní tejto veci.

Rovnako v tomto zvukovom zázname o tomto úkone nie je zachytené vyhlásenie rozsudku, kde podľa zápisnice o tomto úkone bol rozsudok vyhlásený bez uvedenia skutku a bez jeho právnej kvalifikácii. V dôsledku toho nie je možné konštatovať, že vyhotovený rozsudok bol v úplnej zhode s vyhláseným rozsudkom (§ 172 ods. 1 Tr. por.) a nie je možné akceptovať ani opravné uznesenie, nakoľko nie je zrejmé, či išlo o písársku chybu alebo o chybné vyhotovenie rozsudku. Písomné vyhotovenie rozsudku na čl. 381 je bez uvedenia skutku a jeho právnej kvalifikácie, s odkazom na znenie rozsudku na čl. 311 z 19.11.2015. Úvaha odvolacieho súdu, že ide o písársku chybu je preto predčasná, nemajúca podklad v spise.

Odvolací súd za tohto stavu mal odvolaniu obvineného vyhovieť, pretože ak bolo rozhodnutím predsedu

senátu nariadené, že hlavné pojednávanie bude nahrávané (zvukovo), v rámci neho malo byť nahrané aj celé vykonávanie dokazovania (listinné dôkazy do toho nepochybne patria), čo sa v danom prípade nestalo. Došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 61a Tr. por. Rovnako bolo porušené právo obvineného na obhajobu, keď súd o jeho návrhoch na doplnenie dokazovania nerozhodol najneskôr po ukončení dokazovania, teda ešte pred vyhlásením rozsudku. K porušeniu práva na obhajobu (minimálne v § 69 ods. 3 Tr. por.) došlo aj v dôsledku toho, že súd nevyhovел obvinenému nahliadnuť do spisu, hoci sa toho oprávnene opakovane domáhal. Neobstojí argumentácia odvolacieho súdu, že obhajca obvineného do spisu nazeral, pretože toto právo obhajcu je samostatné a nie je ho možné súčasne vzťahovať aj na obvineného, pretože toto právo, bez akýchkoľvek pochybností patrí samostatne aj obvinenému, čo zákon jednoznačne špecifikuje.

Nepochybné je aj to, že zo zvukového záznamu vyplýva, že prokurátorka výsluch obvineného a svedkov nevedla zákonným spôsobom, pretože týmto procesným stranám neumožnila najskôr súvisle (monológom) sa vyjadriť ku skutku uvedenému v obžalobe, ale od samého počiatku každého takéhoto výsluchu kládla obvinenému a svedkom otázky (a to aj v priebehu odpovede procesných strán na otázky prokurátorky, kde ich prerušovala kladením ďalších otázok, k ich čiastkovým odpoveďiam na jej otázky mala pripomienky, a to aj neprocesného charakteru - zľahčovala ich odpovede a konfrontovala ich argumentáciou zo svojho subjektívneho pohľadu, bez súhlasu predsedu senátu vznášala námietky proti otázkam zo strany obhajoby), čomu predseda senátu nezamedzil.

V rámci posúdenia, či spôsob, akým súd vykonal dôkazy, je v rozpore so zákonom, je nevyhnutné prihliadnuť na realizáciu základných zásad spravodlivého procesu zakotvených predovšetkým v ustanovení § 2 Tr. por., hlavne v odsekoch 10 a 12.

Právo na spravodlivý a zákonný súdny proces a stíhanie len zo zákonných dôvodov znamená, že v rámci trestného konania musí byť dodržaný postup ustanovený Trestným poriadkom. Vzhľadom na dovolacie námietky obvineného o nezákonnosti použitých dôkazov bolo treba skúmať, či namietané dôkazy boli vykonané v súlade s platnými a účinnými procesnoprávnymi normami, či tieto úkony a rozhodnutia na ich základe vydané boli perfektné, nespochybniteľné a úplné a tiež či dôkazy na základe nich získané sú použiteľné v zmysle Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Citovaná zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je predpokladom vedenia trestného stíhania v súlade so zákonom a tiež spravodlivého rozhodnutia vo veci. V rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov Trestný poriadok kladie dôraz na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň na prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu osobitný význam a ani neustanovuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri aplikovaní tejto zásady nesmie ísť o prejav ich ľubovôle. Postup dokazovania je potrebné vždy vyčerpávajúcim spôsobom popísať a logicky a vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov s tým, že tieto hodnotí z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Rovnako musí zdôvodniť, ako sa vyrovnal s obhajobou, resp. prečo nevyhovел návrhom na vykonanie ďalších dôkazov.

Z pohľadu dovolacieho súdu medzi najzávažnejšie chyby majúce za následok porušenie základných zásad dokazovania patria prípady tzv. opomenutých dôkazov, t.j. takých, ktoré napriek tomu, že boli navrhnuté, boli súdom bez vecne adekvátneho zdôvodnenia zamietnuté, eventuálne ich vykonanie bolo celkom opomenuté. Ďalším excesom je situácia, kedy dôkaz nie je získaný procesne prípustným spôsobom, a teda by mal byť vylúčený. Tretiu skupinu chýb tvoria prípady svojvoľného hodnotenia dôkazov vykonaných bez akéhokoľvek akceptovateľného logického základu. Ide o prípady, kedy z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Najextrémnejšími sú prípady, kedy sú skutkové zistenia v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi.

Po preskúmaní veci dovolací súd zistil také pochybenia súdov nižších stupňov, ktoré je podraditeľné pod vyššie uvedené chyby dokazovania a spočíva v tom, že tieto súdy rozhodovali na základe predbežného vyjadrenia, ktoré nemôže byť použité ako dôkaz, navyše keď je nepochybné, že boli získané v trestnej veci už odsúdeného (čl. 221 - 223) a nie v trestnej veci obvineného a nebolo pred súdom vykonané v súlade so zákonom, a to oboznámením (výsluch znalca, ale ani príslušný znalecký posudok sa na ne nevzťahovali). Súd zákonným spôsobom nerozhodol po skončení dokazovania o legálnych návrhoch obvineného a jeho obhajcu a napriek tomu vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Najmä súd neumožnil obvinenému uplatniť v celom rozsahu jeho obhajobné práva, keď mu neumožnil nahliadnuť do spisu, a to bez ohľadu na nahliadnutia do spisu zo strany obhajcu. .

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo prispieva na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle citovaného ustanovenia treba považovať jednak splnenie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu, a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t.j. aby úkon, resp. použitý dôkazný prostriedok bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

Najvyšší súd vzhľadom na zistené pochybenia by už nemal dôvod ďalej skúmať právne posúdenie konania obvineného, ako sa toho dovolateľ domáhal v dovolaní pri uplatnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Avšak z dôvodu neoboznámenia so spisom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2 T 120/2015, resp. závažné pochybnosti o oboznámení sa so všetkými trestnými spismi obvineného, rozhodnutie o vine a treste bolo predčasné.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na § 135 Tr. zák., ktorého ustanovenie sa výlučne vzťahuje na § 171 Tr. zák., teda na konzumenta drog, kde je rozhodujúci počet obvyklých jednorázových dávok. V žiadnom prípade toto ustanovenie nemožno aplikovať na trestný čin podľa § 172 Tr. zák. V skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný sa však napriek tomu uvádzajú množstvá týchto dávok, od ktorých sa odvíja hodnota zaistených drog. Ide o nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia v súvislosti s právnym posúdením zisteného skutku. Hodnota všetkej zaistej drogy, ak zákonne získané, zákonne vykonané a zákonne vyhodnotené dôkazy preukážu, bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti, že skutok, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný bol spáchaný, sa bude odvíjať od ceny najnižšej - najpriaznivejšej pre páchatel'a (§ 391 ods. 2 Tr. por.), ktorá sa pohybovala na čiernom trhu v považskobystrickom regióne v dobe skutku (viď čl. 82).

Najvyšší súd preto rozsudkom v zmysle § 386 ods. 1, 2 Tr. por. vyslovil, že uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, po zistení dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., bol porušený zákon v ustanoveniach § 317 ods. 1, § 319 Tr. por. a § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v neprospech obvineného C. U.. Napadnuté uznesenie

krajského súdu a rozsudok prvostupňového súdu zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Považská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Tento súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1, 2 Tr. por.

Prvostupňový súd v ďalšom konaní je povinný doplniť dokazovanie zaobstaraním si doplnku k znaleckému posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Lupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1788 zo 6.5.2015 aj ohľadne zaistenej bielej kryštalickej látky v papierovej skladačke o obsahu 0,096 g (bližšie označenej v predbežnom vyjadrení č. PPZ-KEU-SL-EXP-2015/1786 z 15.4.2015. Zopakovať svedecké výpovede M. D., F. G. a G. L. tak, aby títo svedkovia najskôr súvisle vypovedali ku skutku, ktorý je obvinenému kladený za vinu, teda k meritu veci a následne odpovedali na otázky (ktoré je potrebné taktiež protokolovať) procesných strán, bez zásahu prokurátorky a obvineného, resp. jeho obhajcu (námietky strán možno protokolovať až po zodpovedaní na otázku, a to iba na pokyn predsedu senátu). Za súhlasu procesných strán oboznámiť doplnok k znaleckému posudku a ak procesné strany na to nedajú súhlas, k tomuto doplnku dopočuť jeho spracovateľa - znalca. Oboznámiť listinné dôkazy vrátane všetkých prílohových trestných spisov obvineného, ako aj trestný spis už odsúdeného M. D., sp. zn. 2 T 120/2015, ktorý je potrebné ako prílohu pripojiť k trestnému spisu obvineného. Takto zákonne vykonané dokazovanie je potrebné vyhodnotiť individuálne i v jeho súhrne a na podklade toho rozhodnúť o podanej obžalobe. Celé hlavné pojednávanie (od jeho začiatku až po koniec), kvôli transparentnosti je potrebné zachytiť aj na zvukový záznam a tento prepísať v zmysle § 58 ods. 6, § 61a Tr. por. a založiť do spisu. Rozhodnutie v merite veci je potrebné vyhlásiť v úplnom znení (bez odkazov) tak, aby bolo možné zistiť, či jeho vyhotovenie je v úplnej zhode s vyhláseným rozhodnutím.

II.

Nakoľko najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutia v celom rozsahu, došlo aj k zrušeniu celého výroku o treste, ktorý nateraz obvinený vykonával. Najvyšší súd bol preto povinný rozhodnúť aj o tom, či je potrebné osobnú slobodu obvineného väzobne obmedziť. Obvinený uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov vykonával od 15. apríla 2015 (väzba, ktorá trvala až do právoplatne skončeného trestného konania, teda do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia dovolacieho súdu, t.j. do 01. augusta 2016) do rozhodnutia dovolacieho súdu, t.j. do 24. januára 2018, teda doposiaľ vykonal trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 9 mesiacov a 9 dní. Za trestný čin, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Obvinený bol už v minulosti odsúdený za trestnú činnosť aj obdobného charakteru, za akú sa v súčasnosti zodpovedá. Táto skutočnosť reálne odôvodňuje obavu, že v prípade jeho ponechania na slobode, by mohol pokračovať v trestnej činnosti, čím je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Na základe uvedeného najvyšší súd podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného C. U., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom D. R., A. XXXX/XXX, okres D. R., t. č. od 15.04.2015 vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, zobral do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá začína plynúť 24. januára 2018, a to okamihom prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Dĺžka trvania tejto väzby sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní. Okresný súd je však povinný aj v štádiu nového súdneho konania skúmať existenciu väzobných dôvodov.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.